

PASQUA -VETLLA PASQUAL

Catedral de Vic, 27-3-2016

Ha ressuscitat!

Per què busqueu entre els morts aquell que viu? No hi és, aquí: ha ressuscitat. És aquest el primer anunci de Pasqua que aquells dos homes amb vestits resplendents van fer a les dones que anaren al sepulcre el diumenge, molt de matí. Tots nosaltres, fidels cristians de les parròquies de la ciutat de Vic i d'altres llocs, també aquesta Nit de Pasqua acollim l'anunci de la Pasqua sempre nou. Aquesta nit santa de Pasqua, nosaltres vetllem, és a dir, preguem i lloem el Senyor per la gran meravella de la redempció de la humanitat. Nosaltres hem estat redimits per la mort i resurrecció de Jesucrist, el Fill de Déu. La seva victòria és també la nostra victòria!

Ningú no va poder veure el moment en què el Pare va ressuscitar Jesús, el seu Fill, d'entre els morts; però sí que els apòstols i les dones el van veure ressuscitat i gloriós. Ells es convertiren en testimonis de Crist, de la seva resurrecció. Ho feren amb la paraula i amb la vida; molts d'ells, donant la vida per Jesús. Jesús ha vençut el pecat i la mort. Jesús, mort en la creu en la màxima donació d'amor al Pare i als homes, ha entrat en la glòria amb tota la seva realitat humana i divina. Jesús, efectivament, és el vencedor de la mort. En ell, rostre visible del pare invisible, rostre de la misericòrdia del Pare, es manifesta plenament aquell amor que és més fort que el pecat i la mort, l'amor misericordiós. L'amor ha estat més fort que la mort; aquell amor que no torna enrere davant el sofriment i la mort. El ressuscitat no es pot separar mai del crucificat. Ens diu sant Joan Pau II: «En la seva resurrecció Crist ha revelat el Déu de l'amor misericordiós, precisament perquè ha acceptat la creu com a camí vers la resurrecció... Ell és el Fill de Déu que en la seva resurrecció ha experimentat de manera radical en ell mateix la misericòrdia: és a dir, l'amor del Pare que és més fort que el pecat i la mort. El mateix Crist és la font inesgotable de la misericòrdia, del mateix amor que s'ha de confirmar perennement més fort que el pecat» (*Dives in misericordia*, 8). Jesús ressuscitat d'entre els morts és el qui segella per sempre aquelles paraules del Senyor per boca del profeta Isaïes que hem escoltat en la quarta lectura: *Jo t'havia abandonat per poca estona, però ara et recobro amb un afecte immens. En una flamarada d'indignació t'havia amagat per un moment la mirada, però ara t'estimo amb un afecte immens.*

El nostre baptisme

*Pel baptisme hem estat sepultats amb ell en la seva mort, perquè, tal com Crist, gràcies al poder admirable del Pare, va ser ressuscitat d'entre els morts, també nosaltres emprenguem una nova vida, hem escoltat en la carta de l'apòstol aquesta nit. La victòria de Crist és també la nostra victòria. Aquesta nit de Pasqua ens fa entendre que en el misteri de Crist ressuscitant d'entre els morts, tots nosaltres hi som inclosos. Tot aquell que creu en Jesús i en la seva resurrecció i rep el baptisme participa de la victòria de Crist. Pel baptisme participem, per pura gràcia, de la seva mort salvadora per a poder participar de la seva resurrecció. El baptisme és la nostra Pasqua. El baptisme és el naixement a la vida nova amb Crist, ressuscitat d'entre els morts; la vida nova del qui ha passat de la llum a les tenebres. Del qui ha experimentat aquell amor que dóna ple sentit a la seva vida i no pot fer res que estimar com Déu estima els homes. La salvació de Crist és el rescat del poder del pecat i de la mort. Sant Pau ens ho ha dit ben clar: *Penseu que sou morts pel que fa al pecat, però viviu per a Déu en Jesucrist*. El baptisme ens fa criatures noves, en les quals el centre ja no és el jo buit, el pecat que porta a la mort o les coses que prometen molt i no donen res, sinó que el veritable centre del cor del cristià és el Senyor, que ens ha rescatat del pecat i de la mort amb el preu de la seva sang preciosa.*

Aquesta nit farem la renovació solemne de les promeses baptismals i de la fe que ens dóna vida. És aquest un moment de gràcia especial del Senyor que vol donar-nos el seu Esperit Sant, fruit de la seva Pasqua, perquè puguem viure la llibertat dels fills de Déu. La vida nova es vessarà una vegada més en els nostres cors. La nostra llibertat ha de saber acollir-la amb la confiança del qui posa tota la seva vida en mans del qui és la Vida que ha vençut la mort, la vida que és la veritat de l'amor que no mor mai.

L'Eucaristia

Les dones que havien seguit Jesús pels camins de l'anunci de l'Evangelí, i l'havien vist morir en la creu i sepultar, van trobar el sepulcre buit del Senyor i van acollir l'anunci dels àngels. Elles, per la seva part, ho van anunciar als apòstols. Però ens ha dit l'evangelí: *als apòstols aquesta història els semblà una quimera, i no se les cregueren. I Pere se n'anà corrents al sepulcre... veié... se'n tornà a*

casa, preguntant-se amb estranyesa què podia haver passat. Els apòstols no les cregueren i Pere queda amb estranyesa. I, certament, la veritat de la resurrecció de Jesús és una total novetat. Encara més, és l'única novetat en aquest món perquè ens obre l'horitzó de la vida més enllà dels límits humans de la raó. Però és clar que solament si Crist ha ressuscitat quelcom veritablement nou ha succeït que canvia el món i la situació de l'home en aquest món. La resurrecció de Crist, però, solament la pot abastar el qui es deixa il·luminar per l'Esperit Sant i, amb cor senzill, acull la predicació de l'Església. És la veritat de l'Amor de Déu que vol la vida de la humanitat. La fe en Crist ressuscitat arriba a la seva plenitud en el sagrament de l'Eucaristia. La fe veritable en Crist demana la comunió amb ell. La nostra Vetlla Pasqual arribarà també a la seva plenitud en la litúrgia eucarística quan el Crist, «el nostre Anyell Pasqual que ha estat immolat» (Prefaci de Pasqua), es farà realment present per ser el nostre aliment de vida eterna.

El fragment de l'Evangeli que acabem d'escoltar té la seva continuació en l'episodi dels deixebles d'Emaús, quan aquests reconegueren Jesús quan partia el pa. Nosaltres també podem aquesta nit reviure l'experiència dels deixebles reconeixent-lo partint el pa, que és el seu Cos entregat per nosaltres, i recordarem que ell era el qui ens *abrusava el nostre cor, mentre ens parlava pel camí i ens obria el sentit de les Escriptures.* La fe cristiana porta al trobament amb un Esdeveniment, amb una Persona. Qui es troba de veritat amb Jesús no pot guardar en el seu cor el que ha vist i sentit. La trobada amb Crist porta a la missió. La nit de Pasqua és la nit per excel·lència per a viure l'experiència del trobament amb el Senyor ressuscitat, com ho visqueren els deixebles d'Emaús, Simó Pere i els deixebles, les dones. La nit de Pasqua és nit de deixar-nos sorprendre per Jesús i de deixar-nos seduir per ell, que ens manifesta l'amor misericordiós de Déu, l'amor que perdura sempre. Deixem que Crist vessi de nou el do de l'Esperit Sant en els nostres cors, perquè siguem més i més els testimonis de Crist, els missioners i evangelitzadors que la nostra Església i la nostra terra necessiten.

Que santa Maria, Reina del Cel, que meresqué de portar en el seu si aquell que ha ressuscitat d'entre els morts, tal com ell digué, pregui per nosaltres a Déu. Amén, al·leluia.